

Životopis paní Ludmily Herotové

Naše pamětnice paní Ludmila Herotová se narodila v dubnu roku 1931 v obci Lhotka na samotě nazývané Sovjanka na úbočí hory Ondřejník. Její otec pracoval v lese a maminka byla s dětmi doma. Život od dětství měla těžký. Děti v rodině musely svým rodičům hodně pomáhat. Nosily vodu ze studánky pro celou rodinu a také pro zvířata , staraly se o krmení a pásly dobytek.

Do školy chodila paní Ludmila téměř hodinu pěšky až do sousední vesnice Kozlovice. V lesní samotě prožila rodina i válku , kdy její rodiče pomáhali partyzánům tak, že jim poskytovali potraviny . Po obecné škole nastoupila do učení, byla to škola pro hospodyně ve Frýdlantě nad Ostravicí. Jejím velkým zájmem byl tanec, a tak navštěvovala folklorní soubor Pilky ve Lhotce.

V roce 1953 se provdala za sedláka Miroslava Herota do vesnice Pržno. Život zde byl jiný než na samotě v lesích, ale tvrdá práce na gruntě a v zemědělství paní Ludmilu nesmírně bavila. Spolu začali stavět dům i přesto, že finanční situace po měnové reformě nebyla jednoduchá. Narodily se jí tři děti, první syn Miroslav a dále dvě dcery, Ludmila a Jana.

V polovině padesátých let je začali komunisté z Pržna přesvědčovat , aby vstoupili do zemědělského družstva. To by znamenalo všechen majetek rodiny Herotů (zvířata, stroje, pole), který skoro 300 let jejich předkové obhospodařovali, vložit do JZD. Téměř dennodenně zkoušeli funkcionáři manžele přesvědčovat , slibovali výhody, dokonce místo předsedy, ale manželé byli pevně rozhodnutí pokračovat v rodinné tradici soukromých zemědělců. A to až do doby, než jim začali velmi tvrdě vyhrožovat, že pokud vstup nepodepíší, vystěhují celou rodinu do Osoblahy. Veškerý jejich majetek včetně nově postaveného domu by propadl družstvu a oni by se nikdy nesměli vrátit do obce.

Nakonec tedy vstup podepsali. V JZD paní Ludmila pracovala až do důchodu v roce 1984. Po revoluci v roce 1989 se ona a její rodina rozhodla, že se vrátí k soukromému hospodaření, a požádali stát o navrácení majetku. Začali opravovat, rozšiřovat a "rozjíždět" statek. Po manželově smrti v roce 1999 předala farmu do rukou vnuků, kterým paní Ludmila pomáhala až do svých 80 let s výrobou tvarohu, másla a jogurtů.

Dnes žije paní Ludmila Herotová ve svém domě obklopena láskou svých tří dětí , osmi vnuků (sedm z nich jsou zemědělci a pracují v rodinné farmě) a šesti pravnuků . Pomáhá jim, co nejvíce to jde, vždyť jejím celoživotním mottem je: **„Z pilnosti se štěstí rodí.“**